

–en utställning om intolerans

PK, eller Konsten att dominera utan att argumentera – Stefan Jonsson

Essä till Forum för levande historia, juni-juli 2011

”Låt oss betrakta tre scener ur svensk samtid. Den första utspelas på ett kafé i Karlskrona. Dörrklockan pinglar sprött när vi kliver in. Vi har irrat omkring länge innan vi äntligen hittat vad vi sökte, ett klassiskt konditori där man kan sitta ner och ta en kaffe med bakelse i lugn och ro. Vid disken väljer vi bland bakverken som försetts med små skyltar: ”Napoleon”, ”Budapestrulle”, ”Pariserflarn”, ”Katalan”, ”Negerboll”, ”Milanotårta”, ”Prinsess. OBS Hemgjord marsipan!”, ”Sachertårta”, ”Toscakaka”.

”Något som smakar?” frågar mannen bakom disken.

”Vi skulle vilja ha varsin kaffe med bakelse”, börjar jag. ”Men är det inte lite konstigt att ... Det finns ju de som känner sig ... Man kan ju skriva chokladboll eller kokosboll i stället.”

”Jag kan försäkra att de smakar lika bra ändå. Jag bakade dem själv i morse”, säger mannen bakom disken och fyrar av ett leende.

”Jo, men det finns alltså de som blir förnedrade”, säger min vän. ”Till exempel jag!”

Konditorn tittar överseende på min vän, som är född i Etiopien.

”Ni är inte härifrån, eller hur? Här har det alltid hetat negerbollar och det är inget ont i det. Här är många invandrare som kommer och dricker kaffe på mitt konditori och ingen klagar. Om man bortser från en del av turisterna, då”, skrattar han. ”Men här i Blekinge är vi inte så där himla politiskt korrekta.”

–en utställning om intolerans

PK, eller Konsten att dominera utan att argumentera – Stefan Jonsson

Essä till Forum för levande historia, juni-juli 2011

Den andra scenen utspelas på ett mindre konsultföretag i Stockholms innerstad. En bekant, chef för företaget, berättar att det uppstått konflikt i samband med att han anställt en ny mellanchef, Mikaela. Första dagen gick Mikaela runt och presenterade sig. Hon stack in huvudet hos Karin, Ludvig, Gloria, Hassan, Mikael, Johan och de andra, tog i hand och sa några ord för att bekanta sig. Likadant gjorde hon när hon kom till Fredrik. Hans dörr stod som vanligt på glänt och hon började småprata. Sedan fick hon syn på de bägge stora fotografierna. Hon blev kräfröd i ansiktet, pekade och sa till Fredrik att bilderna skulle vara borta senast nästa dag.

”Och sedan kom Fredrik springande till mig för att beklaga sig. Han frågade mig om han var tvungen att ta ner bilderna och undrade varför jag anställt en person som tog sig rätt att klampa in och diktera vad folk får ha på väggarna.”

”Jag visste inte vad jag skulle svara honom”, förklarar min bekant. ”Det är ju inga porrbilder precis. Två topless-brudar, en blondin, en asiat, kanske lite småporriga, fast inte mycket värre än Twilfit- eller HM-reklamen ute på stan. Och Fredrik har ju varit på kontoret så länge och ingen har sagt något om bilderna förut. Jag kan väl i och för sig förstå Mikaela, men är det inte Fredriks ensak vad han har på väggarna i sitt eget kontor? Det är väl hennes eget problem om hon blir störd av det! Det där får hon släppa! Men hon verkar vara en kvinna av det politiskt korrekta slaget.”

-en utställning om intolerans

Vem är det som är intolerant/tolerant?

Läs något av de två casen för klassen och diskutera sedan frågan ovan.

Låt sedan eleverna två och två läsa det andra caset. Dela ut ett papper per par.

Genom metoden "Tyst kommunikation" diskuterar de sedan samma fråga. Metoden går ut på att de under tystnad i 5 minuter med hjälp bara pennan stryker under, skriver och för en dialog med varandra kring texten. Om ni vill kan sedan paren byta papper med varandra och verbalt diskutera det andra parets skrivna dialog.

